

Direktoratet har oplyst, at besvarelsen bygger på oplysninger fra tilbagebetalingsregistret. Registret sonderer mellem om a-kassen har ret til refusion eller ej. Hvis a-kassen har ret til refusion, er der som altovervejende hovedregel tale om en svigssag. Hvis a-kassen omvendt ikke har ret til refusion, vil der som altovervejende hovedregel være tale om uagtsomhed.

En opgørelse på baggrund af tilbagebetalingsregistret viser:

ad 1) Direktoratet har i 1999 behandlet 665 tilbagebetalingssager uden refusion for a-kasserne (uagtsomhedssager). Der er i langt hovedparten af sagerne tildelt en effektiv karantæne på 37 timer, som efter de gældende regler er sanktionen ved et uagtsomt forhold.

Det bemærkes, at sager om uagtsomhed - i modsætning til svigssager - ikke skal forelægges direktoratet. Direktoratet får alene kendskab til disse sager, hvis et medlem klager over a-kassens afgørelse, eller hvis det er sager, der opstår i forbindelse med direktoratets tilsynsvirksomhed.

Det må derfor antages, at der udover de 665 sager, som i 1999 er behandlet i direktoratet, er et antal uagtsomhedssager, som er afsluttet på a-kasseniveau.

ad 2) Opgørelsen viser, at direktoratet i 1999 har behandlet 1630 tilbagebetalingssager, hvor a-kassen har ret til refusion. I hovedparten af disse sager har der været tale om svig fra medlemmernes side.

Af disse sager vedrørte 677 (42%) et tilbagebetalingsbeløb, som lå over grænsen for svigslettelse i 1999 (13.800 kr.). Under denne grænse lå sanktionen for svig i 1999 mellem 60 og 520 timers effektiv karantæne.

ad 3) Grænsen for politianmeldelse følger grænsen for svigslettelse. Som det fremgår ovenfor ad 2), drejer det sig om 677 sager i 1999.

Den senest foretagne undersøgelse af udfaldet i sager, hvor der er foretaget politianmeldelse, fremgår af Rapport fra udvalget om modernisering af sanktionsreglerne.

Undersøgelsen omfatter svigsafgørelser, som direktoratet har truffet i andet halvår 1996, og hvor der blev foretaget politianmeldelse.

Undersøgelsen viser, at der blev rejst tiltale i ca. 80% af de sager, som blev anmeldt til politiet.

Det fremgår videre af undersøgelsen, at der i de sager, som blev gennemført ved domstolene, skete domfældelse i ca. 94% af sagerne. Heraf blev der i 87% af tilfældene givet en betinget straf.

Jeg kan henholde mig til direktoratets udtalelse.

Spm. nr. S 1066

Til erhvervsministeren (14/1 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren bekræfte, at danske virksomheders indberetningsbyrde alene til Danmarks Statistik er steget med næsten 20 pct. fra 1998 til 1999 og koster erhvervslivet 84 millioner kr.?«

Begrundelse

Regeringen har ved flere lejligheder fremhævet sin vilje til at begrænse virksomhedernes »bøvl«. Men regelængden og indberetningsbyrden er ikke kun noget, der styres af Folketingets lovvedtagelser. Danmarks Statistik har inden for sine rammer hjemmel til at øge indberetningsbyrden år for år uden nogen politisk beslutning.

Ifølge »Statistiske Efterretninger 2000:1« er antallet af indberetninger steget fra 336.526 i 1998 til 401.643 i 1999, altså en stigning på 19,4 pct. Byrden for erhvervslivet er i årsværk opgjort til en stigning fra 239,1 årsværk i 1998 til 252,3 årsværk i 1999, altså en stigning på 5,5 pct. Et årsværk er defineret som 1.672 timer. Hvilket betyder, at dansk erhvervsliv bruger 422.000 timer på indberetninger i 1999 - bare til Danmarks Statistik. Med en forsigtig anslået timeløn på 200 kr./t. er den økonomiske belastning på små 84 millioner kr. om året. Så udover, at disse 422.000 timer kunne have været anvendt til produktion af salgbare produkter, så mister erhvervslivet også lønomkostningen.

Med afsæt i ovenstående inviteres ministeren til at benytte besvarelsen til at redegøre for, hvordan ministeren kan aflaste dansk erhvervsliv for denne unødvendige byrde.

Svar (26/1 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Danmarks Statistik har oplyst, at det er rigtigt, at de modtog knap 20 pct. flere indberetninger i 1999 end i året før. Forøgelsen i virksomhedernes byrde er imidlertid væsentligt lavere end